

LYS OG LIV

Utgitt av

MENIGHETSFAKULTETET

*„— og attar som eit under,
nytt liv av daude gror”*

Mogop - Foto: Richard Berge

LYS OG LIV

UTGITT AV
MENIGHETSFAKULTETET

Redaktører: Rektor Ingemann Ellingsen og administrasjonssjef Erling Servan.
Utkommer 8 ganger årlig. Ekspedisjon: Gydas vei 4, Oslo 3. Postgiro 128 78.
Bankgiro 8002.31.70896. Telefon: Sentralbord 46 79 00. — Bladet sendes gratis til
alle MF-foreninger og prostikomitéer for MF, til samtlige menighetsråd i landet
og alle navngitte bidragsytere.

Opplag dette nr. 29 000

TAKK FOR DIN GAVE!

Gaver:	MARS		1/1—31/3	
	1975	1976	1975	1976
Personlige gaver	51 066	49 121	253 779	235 917
Studentenes givertj.	3 575	15 965	24 270	27 785
<i>Sum personlige gaver</i>	54 641	65 086	278 049	263 702
Offer/kollekt	16 065	81 043	139 270	212 803
<i>Sum</i>	70 706	146 129	417 319	476 505
Foreninger	11 305	5 783	71 640	64 903
Bøsser og andre gaver	16 134	873	19 188	8 010
<i>Sum «ordinære» gaver</i>	98 145	152 785	508 147	549 418
Testamentariske gaver		10 000	28 144	14 720
<i>Sum gaver</i>	98 145	162 785	536 291	564 138

Det har i mars og april 76 kommet flere store enkeltgaver til MF.

Fra en MF-venn i Kristiansand kom 20 000 kroner, og et firma i samme by sendte 12 000 kroner. Et ektepar i Hetland prosti sendte 30 000 kroner, og en MF-venn i Bergen 10 000 kroner. Det har vært tildels store ofringer til MF i påsken, og det er grunn til glede og takknemlighet over all giverglede og omsorg.

Vi vil likevel nevne at de personlige gaver i de første tre måneder i år viser en svak nedgang i forhold til i 1975, og vil oppfordre dere alle til fortsatt innsats for MF.

Gaver til Menighetsfakultetet er SKATTEFRIE, og kan fratrekkes i selvangivelsen. (Etter lovendring i 1970.)

Følgende bestemmelse gjelder: «Frdrag etter denne bestemmelsen kan, når tilskuddet (gaven) utgjør mer enn kr. 10 000,—, ikke overstige 10 pst. av den skattepliktiges inntekt i det år da tilskuddet gis.»

Kvittering/vedlegg til selvangivelsen blir sendt etter hvert for alle gaver på kr. 50,— eller mer. De som ønsker spesiell kvittering for gaver under dette beløp, bes vennligst gjøre oppmerksom på det.

Gaver til Menighetsfakultetet, Gydas vei 4, Oslo 3:

POSTGIRO: 128 78 — BANKGIRO: 8002.31.70896.

Jesus er hos oss!

Av stud. theol. Thor Halvor Hovland

«Jeg vil be Faderen, og han skal gi dere en annen talsmann. Jeg vil ikke etterlate dere foreldreløse, jeg kommer til dere. Den dagen skal dere skjonne at jeg er i min Far, og dere i meg og jeg i dere.»

(Joh. 14: 16. 18. 20)

Nå ved pinse står vi ved overgangen til «arbeidshalvåret» ifølge kirkekalenderen. Pinsen er den siste høytiden i «festhalvåret», og ingen tekster gir oss en bedre overgang: I julen feiret vi Jesu komme, i påsken mintes vi Jesu lidelse og død og hans oppstandelse, i pinsen feirer vi at Jesus er hos oss.

Han er i oss og vi i ham og han i sin Far.

Han er i oss både fordi han selv er et menneske, og fordi han har gitt oss Helligånden. (For vi har ikke en øversteprest som ikke kan ha medynk med våre skrøpeligheter. Heb. 4: 15).

Vi er i ham både fordi vi er døpt, og har fått Helligånden, og fordi vi tar del i nattverdmåltidet og får Jesu legeme og blod. (Velsignelsens beger som vi velsigner, gir det oss ikke del i Kristi blod? Brødet som vi bryter, er det ikke del i Kristi legeme? 1 Kor. 10: 16)

Og Jesus selv er i sin Far. Vel å merke sier Bibelen at det er Jesus som menneske som er i sin Far! (Jeg og Faderen, vi er ett. Joh. 10: 30). Dette gir oss mennesker håp, for slik er vi i samfunn med Gud Fader, ved Helligånden og

gjennom Jesus Kristus. Han er både sann Gud og sant menneske, og han har fått alt lagt under sine føtter, forat han til sist skal underordne seg Gud, og Gud skal være alt i alle. (1 Kor. 15: 28)

Dette løftet er det pinsehøytiden bærer bud om: Det nye som skal komme, det er her i «smakebiter», så å si. Gud Fader, som vi engang skal få se som han er, han har vi allerede fått se i Jesus fra Nasareth. Og hans Ånd har vi allerede fått i dåpen. «Guds menighet er jordens største under», skriver Ronald Fangen, og med rette. For i Guds menighet kan vi se og høre og kjenne det nye som Gud skal skape. Det hører ikke til i vår verden. Det hører ikke til på vår jord, og vi passer heller ikke inn i dette nye Gudsfellesskapet. Men Gud har skapt det blant oss, på tross av oss, — tenk bare på kirkens historie — og vi har fått den mulighet at vi kan tro på at Gud har gjort dette for oss. Helligåndens fremste oppgave er nettopp å skape denne troen i oss, og hjelpe oss når vi har det vondt og vanskelig, slik at vi ikke gir opp, men lever i

«Jeg tror på Den hellige Ånd»

Av rektor Ingemann Ellingsen

Utdrag av bibelforedrag på MF-kveld i Lund kirke, Kristiansand S,
10. november 1974.

Emneformuleringen vår er jo fra den apostoliske trosbekjennelses tredje artikkel. I Luthers lille katekisme har denne artikkelen overskriften «Om helliggjørelsen», mens det over 1. artikkel står «Om skapelsen» og over 2. artikkel står «Om frelsen». Uttrykket «helliggjørelse» må her stå i en videre betydning enn den vanlige i vår kristne språkbruk, der det gjerne går på det den augsburgske bekjennelse kaller «den nye lydighet», det kristne liv, som er en frukt av den kristne tro. «Helliggjørelse» i forbindelse med den tredje trosartikkel går da på hele Guds gjerning med meg for å føre meg fram til det evige liv, at han gir meg troen og oppholder meg i troen.

I 2. trosartikkel bekjenner jeg at frelsen er gjort ferdig for meg ved Jesu fødsel, død og oppstandelse. Men frelst er jeg ikke i og med 2. artikkel. I de kjente ordene i 2 Kor. 5, 17 ff hører vi at Gud i Kristus «forsonte verden med seg selv». Men det enkelte menneske blir ikke dermed forsont med Gud. Det skjer først når vi lar oss forsone med Gud, eller som det heter

---

det håpet at *Gud* en gang skal bli alt i alle.

Ettersom vi har dette håp kan vi begynne «arbeidshalvåret» med krafts og kjærlighets og sindighets ånd. (2 Tim. 1: 7) God pinse!

Thor Halvor Hovland.

i Ap.gj. 16, 31: «Tro på Den Herre Jesus, så skal du bli frelst».

Men hvordan skal jeg la meg forsone med Gud? Hvordan skal jeg kunne tro på Herren Jesus? Jeg kan jo ikke det! Jo, sier noen, du bare vil ikke. Du kan hvis du vil!

Vi kan ikke! Forklaringen til artikkelen vår om helliggjørelsen, begynner nettopp med å fortelle, eller rettere sagt: med å la oss *bekjenne* at vi av egen fornuft eller kraft ikke kan tro på Jesus eller komme til han. Dette er det bibelske vitnesbyrd om saken. Vi kan vise til et av evangeliene på 2. pinsedag, Joh. 6, 44—51 der det i begynnelsesverset står at Jesus sier: «Ingen kan komme til meg uten at Faderen som har sendt meg drar han».

Så er det ikke bare når det gjelder skapelsen og frelsen vi ikke kan gjøre noe. Ikke bare når vi bekjenner 1. og 2. trosartikkel, bekjenner vi at Gud har gjort alt. Også når det gjelder 3. artikkel bekjenner vi oss til en gjerning som Gud er den eneste som kan, nemlig å få oss til å tro. Like lite som jeg kunne skape meg selv, men bekjenner at Gud har gjort det; like lite som jeg kunne frelse meg selv, men bekjenner at Kristus har gjort det; like lite kan jeg bli en kristen, leve som en kristen og en gang bli salig, men bekjenner at *Den hellige Ånd* gjør det. For også her må det en *skapelse* til. Derfor har kirken sunget i århundrer «Veni creator spiritus», «Kom

Hellig Ånd med skapermakt». Her gjelder ordene fra Salme 104, 30: «Du sender din Ånd ut, de skapes».

Men hvordan får jeg så Ånden?

Jeg husker en som gikk og ventet på den store opplevelsen av Ånden. Han gikk slik i flere år. Han hadde gjort det enda, og til slutt gått evig fortapt, om han ikke hadde lyttet til en god troende nabos råd: Bli med i bedehuset i kveld, og på søndag skal du få kjøre med meg til kirken. Da skjedde det som det fortelles om i Ap.gj. 10, 44 i Kornelius hus i Cæsarea: «Mens Peter ennå talte disse ord, falt Den hellige Ånd på alle dem som hørte ordet». Rosenius synger slik: «Du kan ikke tro, å men kjære så hør: Gud har jo sin Sønn for deg givet». I dåpen skjedde dette for oss alle. Se Ap.gj. 2, 38. Da vi ble døpt, fikk vi Ånden og dermed ble troen skapt i oss. I barnedåpen blir det klarere enn noen gang, at troen er noe som skapes i oss ved Guds underfulle inn gripen, der han bruker dåpens vann som middel for sin Hellige Ånd. Derfor har vi alle fått Den hellige Ånd om vi er døpt. Men vi kan ha mistet Ånden om vi er kommet bort fra troen. Og bort fra troen kommer vi om vi forsømmer nådens midler, Guds ord som vi alt har talt om, er et middel for Ånden til å skape og oppholde troen i oss og nattverden som kristne mennesker til alle tider har brukt som et helt uunnværlig middel til troens opphold. Se Ap.gj. 2, 42 og 1 Kor. 12, 13.

En av de aller verste villfarelser for våre reformatoriske fedre var det de kalte «spiritualismen», dette at en fikk Den hellige Ånd uten de ytre midler, ord og sakrament. Dette var et stykke av den gjer-

ningsrettferdighet som de av Gud var satt til å bekjempe.

Den augsburgske bekjennelses artikkel 5, som taler om tjenesten med å forkynne evangeliet og forvalte sakramentene, poengterer at vi er helt avhengige av denne tjeneste, og avviser de som lærer at en får Den hellige Ånd uten ytre ord, «ved egne forberedelser og gjerninger». Legg merke til motsetningene her: Enten tar du imot Den hellige Ånd gjennom ord og sakrament, forkynt deg og rakt deg — eller så får du Ånden ved dine egen forberedelser og gjerninger. Enten rekkes Ånden meg ved nådens midler, eller så får jeg Ånden ved noe jeg selv gjør. Tit. 3, 4 ff. gjør dette gjeldende for dåpen: «Han frelste oss, ikke for rettferdige gjerningers skyld som vi hadde gjort, men etter sin miskunn ved badet til gjenfødelse og fornyelse ved Den hellige Ånd».

Er det ikke ene og alene ved nådens midler, ord og sakrament, vi får Ånden, blir vi lett hovmodige, noe en del dessverre er i dag når de tenker på og taler om at de har Ånden. Så får en denne forbannelsen som alltid har fulgt kirken dessverre, at noen regner seg som mer viderekomne enn andre vanlige kristne. I noen perioder var en kommet lenger i gode gjerninger, i andre perioder var en kommet lenger i åndsbesittelse. I alle tilfeller var det *jeg* og mine gjenringer det dreide seg om.

Men Den hellige Ånds gjerning er å gjøre Kristus stor, ikke å gjøre meg stor. «Han skal herliggjøre meg», sier Jesus i Joh. 16, 14, og i Joh. 14, 26 sier han: «Han skal lære eder alle ting, og minne eder om alle ting som jeg har sagt eder».

Den hellige Ånd er ikke kilden til evangeliet. Det er Skriften som er kilden til det vi holder oss til som kristne. Men Ånden gjør Skriftens ord levende for oss. Uten Ånden hjalp det oss ikke det ringeste om vi aldri så mye hadde Skriften. Men omvendt gjelder det også at vi ingen som helst nytte hadde av Ånden, om vi ikke hadde Skriften. Ånden skriver Skriftens ord i våre hjerter. Han bruker de ord han selv gav de hellige profeter og apostler å skrive.

Derfor er Den hellige Ånd ikke likegyldig med læren. Bare det som er i overensstemmelse med Bibelen, gjør han levende for oss. Dersom vi føler at noe blir «levende for våre hjerter», så vi lever på det «i tro», og dette ikke stemmer med Skriftens lære, så er det ikke Den hellige Ånd som har gitt oss det, om vi aldri så mye måtte føle det slik.

Når Ånden gjør Bibelens ord levende for oss, er det alltid han som er Bibelens sentrum han gjør levende for oss. Han gjør ikke noe bibelord levende for deg for det ords egen skyld, men for at du skal

få se Kristus gjennom det ordet. Skriftene vitner om Kristus, Joh. 5, 39. Det gjelder både GT og NT. Ånden tar ved vår omvendelse «dekket» bort, så vi får se Kristus i Skriften, 2 Kor. 3, 15 f. At alt det som står i Bibelen er «sant», tror også mange mennesker som ikke har Den hellige Ånd. Men at Skriften vitner om Kristus, Guds evige Sønn, verdens frelser og forsoner, tror bare den som ved Ånden har fått opplyste øyne.

Mange klager over at de ikke forstår Bibelen. Men kommer vi til den som grekerne i Joh. 12, 20 f. kom til Jesu disipler i Jerusalem — med ønsket om å få «se Jesus» — skal vi forstå den. Da setter Ånden sammen de mange, mange stykker i det store puslespillet som Bibelen er, slik at det blir et ansikt av det — Jesus, den korsfestede og oppstandne Herre, som ble vår stedfortreder innfor Gud, slik at vi, opplyst av Den hellige Ånd, kan syng:

«Sonet ved den død du døde
skal jeg da frimodig møte
Dig på hin den store Dag».

Eksamen våren 1976

27. april starta eksamen opp ved MF og varer heilt fram til 14. juni. Alt i alt er det 477 som skal opp til ein eller annan eksamen. 28 blir ferdige på praktikum. 4 har meldt seg til 1. avd. gamal ordning og 39 til avsluttande embetseksamen. Etter ny ordning har 23 meldt seg

til 2. avd. 1. avsnitt og 7 til avsluttande eksamen. Til 2. semesters eksamen har 102 meldt seg og til 4. semesters 97. Ved Institutt for kristendoms-kunnskap har 8 meldt seg til hovudfagseksamen, 55 til mellomfag og 114 til grunnfagek-samen.

Viktige vedtak om praktikum og kateketseminar

Fra forstanderskapets møte i april 1976

Ved Erling Servan

MF's øverste myndighet, Forstanderskapet, avholdt sitt ordinære årlige møte mandag 26. april 1976.

I samsvar med MF's grunnregler ble bl.a. årsmeldinger fra MF's styre, dekanus, rektor ved praktikum og instituttrådets formann, lagt frem til godkjenning. Likeledes ble driftsregnskap, balanseregnskap, legegatsregnskap og kantinerregnskap, godkjent.

Driftsregnskapet var gjort opp med en samlet utgift på kr. 7 879 006,18, og inntekter (eksklusiv statstøtte) på kr. 4 030 323,56. Med en samlet statstøtte i 75 på kr. 3 743 822,— viste regnskapet et underskudd på kr. 104 860,62. I forbindelse med beretningene og regnskapene ble det fra Forstanderskapets side uttrykt stor takknemlighet for det arbeid som gjøres av fakultetets lærere og administrasjonsstab. Både årsmeldinger og regnskaper vil bli utførlig presentert i Lys og Liv's sommernummer (nr. 5/76).

På grunn av en del lønns- og prisøkninger, inkludert gjennomføringen av et nytt lønssystem (i likhet med de nye lønnsplaner i Staten), ble det vedtatt endel justeringer i budsjettet for inneværende år. Budsjettet for 1977 ble vedtatt med en samlet sum på kr. 12 086 845,—, men de reelle utgifter blir 2—3 mill. kr. lavere bl.a. avhengig av hvor mange lærerstillinger som besettes. Ved behandlingen av budsjettet for 1977 kom det til uttrykk sterke oppfordringer til MF's

mange venner, og økt omsorg og givertjeneste.

Ved valgene ble biskop Erling Utne og stortingsrepresentant Lars Korvald gjenvalgt som henholdsvis formann og nestformann i Forstanderskapet, lektor Helge Hallesby og rektor Even Fougner gjenvalgt som henholdsvis formann og nestformann i MF's styre. Som nytt medlem i styret ble innvalgt res.kap Svein Helland, Lier, for perioden 1976—81, etter direktør Christian Strandlie som etter grunnreglene gikk ut av styret.

MF's styre har etter valgene følgende sammensetning i 1976/77:

Lektor Helge Hallesby, formann, Oslo, utgår 1978.

Rektor Even Fougner, nestformann, Oslo, utgår 1980.

Kontorsjef Gunnar Fjeldstad, Oslo, utgår 1977.

Akademilektor Einar Solli, Bergen, utgår 1979.

Res.kap. Svein Helland, Lier, utgår 1981.

Varamenn (1976/77):

Tannlege Henrik Harsten, Oslo.

Gen.sekr. Birger Mathisen, Bærum.

Res.kap. Håkon Fred. Breen, Tønsberg.

Den sak som denne gangen samlet mest offentlig interesse var uten tvil spørsmålet om kvinnelige kandidaters adgang til Det praktisk-teologiske seminar. Saken ble grundig

Forstanderskapets formann, Erling Utne i samtale med styret. Fra høyre Christian Strandlie, Einar Sollie, Even Fougner og Helge Hallsby og referentene Thor-dis Wiik og Dagny Harkmark.

Foto: Øystein Gloppestad

forberedt til og behandlet på Forstanderskapets møte 7. april 1975, men ble da utsatt til senere behandling. Ved et ekstraordinært møte 16. juni 75 ble det vedtatt at «spørsmålet om kvinners adgang til praktikum bør ikke avgjøres før Likestillingsloven er behandlet og myndighetene har klargjort om Menighetsfakultetet fremdeles har full frihet til å avgjøre spørsmålet i samsvar med sin kirkelige egenart».

Et 5-mannsutvalg oppnevnt på møtet 7. april 75, bestående av Erling Utne, Bjarne O. Weider, Håkon E. Andersen, Håkon Haus og Ole Aaserud hadde forberedt saken til årets møte 26. april. Et flertall innen utvalget (Weider, Andersen og Aaserud) fremla forslag

om å åpne praktikum for kvinnelige kandidater fra høsten 1976. Dette forslag ble vedtatt med 12 mot 9 stemmer. Avstemningen var skriftlig. Forstanderskapets vedtak har følgende ordlyd:

«Menighetsfakultetets forstanderskap samlet til møte 26. april 1976 har drøftet spørsmålet om kvinners adgang til Fakultetets praktisk-teologiske seminar.

Forstanderskapet har notert seg at forslaget til «Lov om likestilling mellom kjønnene», av et flertall i Stortingets forsterkede sosialkomite er foreslått sendt tilbake til regjeringen. Derved regner en med at Fakultetet er sikret retten til å ordne sine egne saker på interne

premisser ut fra bestemmelsene i Fakultetets grunnregler.

Forstanderskapet konstaterer også at det i spørsmålet om kvinnelige kandidaters adgang til Fakultetets praktisk-teologiske seminar rår sterkt divergerende syn både blant lærerne og de studerende. Forstanderskapet ser det ikke mulig å komme til noen samlet enighet i dette spørsmål, men regner med at Fakultetet må leve videre med denne spenningen. Forstanderskapet er av den oppfatning at en må finne frem til praktiske ordninger slik at kvinnelige kandidater får adgang til det praktisk-teologiske seminar med rett til full praktisk-teologisk eksamen, uten at noen påtvinges et syn som strider mot deres samvittighet og overbevisning.

Når Det teologiske Menighetsfakultetet med dette gir de kvinnelige kandidater adgang til å følge undervisningen og ta eksamen ved det praktisk-teologiske seminar, innebærer det ikke at en bygger på noen endring i synet på det teologiske spørsmål om ordinasjon av kvinner til prester, men at en tvert om har gjort det til en forutsetning for ordningen at den ikke som sådan tar stilling til nevnte spørsmål.

Det følger av dette at praktikumsstyret vil sørge for en ordning av undervisningen ved seminaret som medfører at ingen lærer er nødt til å undervise mot sitt eget syn i spørsmålet om kvinnelige prester eller påtvinges en undervisning som forutsetter ett bestemt syn i dette spørsmål, at videre ingen kandidat er nødt til å delta i øvelser eller roller som impliserer et syn på spørsmålet som han/hun ikke deler, at endelig ordningen av eksamen og formuleringen av eksamensvitnesbyrden verken utelukker en

kvinnelig kandidat fra å få det eksamenspapir som er forutsetningen for å bli prest, eller gir henne et vitnesbyrd som direkte utpeker henne som kandidat til presteembedet.

Når det gjelder de praktiske detaljordninger henvises disse til behandling av styret for det praktisk-teologiske seminar.

Under disse forutsetninger som ovenfor er nevnt, åpnes Menighetsfakultetets praktisk-teologiske seminar for kvinnelige kandidater fra høsten 1976, med adgang til å ta full praktisk-teologisk eksamen.

Det arbeides samtidig med et differensiert tilbud med sikte på en allsidig kirkelig tjeneste for de teologiske kandidater som ikke tenker seg inn i ordinær presttjeneste.

På grunnlag av en omfattende saksforberedelse og et forslag for MF's styre ble det videre vedtatt å iverksette et 1-årig kateketseminar ved MF senest høsten 1977. Vedtaket har følgende ordlyd:

«Under henvisning til sitt tidligere vedtak av 10. april 1972, og i tilslutning til styrets vedtak av 8. desember 1975 (sak 120/75) gjør Forstanderskapet vedtak om at det senest fra høsten 1977 settes i gang et ett-årig kateketseminar ved Menighetsfakultetet. Ved iverksettelsen av denne kateketutdannelsen vil det utredningsarbeid som nå foreligger i Kirkerådet, bli nyttet i samarbeid med dette råd. Forstanderskapet har merket seg at Kirkerådet har fattet vedtak om å ville anbefale dette kateketseminar overfor myndighetene, og at det får den økonomiske støtte som er beregnet å skulle tilflyte kateketutdannelsen fra det offentlige.»

Styret har tidligere (i desember

75) nedsatt et arbeidsutvalg til å forberede iverksettingen av kateketseminaret. Utvalget har denne sammensetning:

Professor Åge Holter, formann,
Fak.lektor Steinar Moe.
Fak.lektor Finn Wagle.
Adm.sjef Erling Servan
Studieveileder Åslaug Elvebakk,
sekretær.

På møtet ble det også vedtatt en uttalelse hvor Forstanderskapet uttrykte sin store taknemlighet til

professor Carl Fr. Wisløff, som sluttet i sin tjeneste 31. des. 75, for hans innsats ved MF. Forstanderskapet gav sin tilslutning til den pressemelding som MF's styre sendte ut i forbindelse med semesteravslutningen i desember 1975, der det ble uttrykt at det også i fremtiden må være plass for lærere ved MF med samme skriftsyn som Wisløff.

Styrets vedtak om ikke å kalle biskop, dr. theol. & philos. Per Lønning til lærer ved MF ble referert og tatt til underretning.

Opptak av nye studenter høsten 1976

Det teologiske studium: Søknadsfrist ca. 1. august.

Institutt for kristendoms-kunnskap:

Grunn- og mellomfag: Søknadsfrist 1. juni.

Mellomfagstillegg og hovedfag: Søknadsfrist ca. 20. august.

Nærmere opplysninger og søknadsskjema får en ved henvendelse til studieveilederne, MF, Gydas vei 4, Oslo 3.

MF-treff for tidligere og nåværende kristendomsstudenter, 2. og 3. oktober 1976

2. oktober innbyr Instituttet tidligere studenter til «en dag på MF» igjen. Temaet for treffet er: «Kristen livsstil i velferdssamfunnet». Gjennom forelesninger og festmøte

vil vi belyse forskjellige sider ved emnet. Søndag 3. oktober samles vi til kirkekaffe på MF.

Fyldigere program vil komme i neste nummer av Lys og Liv.

Takk fra kandidater og ledere på kandidat- turen våren 1976

Fra et av de mange bedriftsbesøkene: Trøndelagsgruppen foran Meråker Smelteverk. Bakerst til venstre sees: personalsjef Kolberg, res. kap. Gamlenshaug og administrasjonssjef Servan.

Foto: Vidar Kristensen.

Kjære MF-venner og kontakter!

Hjertelig takk for sist alle sammen!

Praktikumsturen 1976 var en rik og givende opplevelse for så vel ledere som kandidater. Og vi er stor takk skyldig til alle som gjorde turen så rik for oss, kontaktmenn, prester og menigheter, organisasjo-

ner og deres ledere, institusjoner og alle som kom til våre møter og gudstjenester. En særlig takk må overbringes til dem som åpnet sine hjem for oss. Vi kjente vi kom til venner.

Dertil vil vi få gi uttrykk for glede over den kontakt og orientering vi fikk ved industri, bedrifter, presse og skoler av ulike slag. Vi

Rektor Ellingsen foran boreplattformen ved Aker—Verdal.

Foto: Vidar Kristensen.

ønsker jo at våre kandidater skal finne sin plass i det pulserende liv, og da er en slik kontakt helt nødvendig.

Ved siden av at vi fikk møte menigheter og ulike arbeidsfelt innen vår kirke i aktiv funksjon og kandidatene således fikk lære mye, er vi glade for at vi fikk gjøre vårt fakultet bedre kjent og at vi fikk lov å dele Guds ord med dere rundt om i menighetene.

Vi er svært takknemlige for den store gaven vi hadde med tilbake, over 87 000 kr. Så når utgiftene er trukket fra, har vi nærmere 65 000 kr. igjen. På vegne av MF sier vi dere

HJERTELIG TAKK

og ønsker dere alle Guds rike velsignelse i deres arbeid der dere er idet vi alt ser fram til en ny tur neste år.

Ingemann Ellingsen

Ole D. Hagesæther

Finn Wagle

Gunnvald Bjotveit

David Gjerp

Erling Servan

Biskop Utne besøker Agder-studentene

Hvor mange teologistudenter som i løpet av natten drømmer om prestekraven, sier statistikkene ingen ting om. Men at dette er tilfelle er hevet over enhver tvil. Denne drømmen kan enten være en gledesdrøm, eller det kan være det rene mareritt. Om ikke lenge er drømmen blitt virkelig, og studenten skal prøves om han har forvaltet sin studietid rett.

En inspirasjon og formaning til å forvalte studietiden rett, fikk Agderteologistudentene gjennom biskop Erling Utne en onsdags ettermiddag i slutten av mars. 70 av de vordende prester og teologer hadde møtt fram til samlingen, og her er det ikke uriktig å bruke Skriften som betegnelse på hva som skjedde på møtet. De sytti kom nemlig glade tilbake, glade for de ord man hadde fått hørt og takknelige for de formaninger som hadde blitt overlevert studentene.

Biskopens formaninger tok sitt utgangspunkt i Skriften selv. Kjenn din Bibel, ble gjennomgangstonen. En teologistudent er Bibelens mann og kvinne. Her er det viktig at en Kristi soldat kjenner sitt våpen. Våpenet, Bibelen, bør leses igjenom flere ganger i løpet av studiet. Hele Skriften skal brukes i tjenesten, alt Guds ord vil nemlig opp på talerstolen.

Dette Guds ord må få tale til oss. La Esaias 50, 4 b bli et programord for hele studiet. Begynn dagen på lesesalen med bønn: «Vekk mitt øre så jeg kan høre som disipler hører.» Skjer dette, så kan du få en disippeltunge som kan kvege den trette med dine ord.

Hele studiet skjer i *Åndens* verksted, og teologien skal studeres i troens rom. Her i dette *Åndens* verksted motsier Guds *Ånd* seg ikke. Skriften er klar, mens vi er uklare. Det gjelder at vi ikke blir hovmodige overfor Skriften, skjer dette, så er det fare på ferde.

Vårt kall som prester, går ut på å føre menighetene fram til manns modenhet i Kristus, Jfr. Ap. gj. 20. Skal dette skje, å vårt land virkelig skal få modne menigheter, så må disse ha modne predikanter og prester. Til denne oppgaven er det dere som studenter skal foreberede dere til.

I skriftstudiet er det fare for at det kan bli en vane å studere Bibelen, la det ikke skje. Vi skal være på Bibelens fang, ikke den på vårt. En teologistudent skal bli Bibelens fange. Mine tanker om kristendommen skal bli tatt til fange, og jeg skal lære av profeter og apostler hva kristendom er. Min kjærlighet til Gud gir seg til kjennene i kjærligheten til Guds ord. En er nemlig ikke mer glad i Gud enn en er glad i Guds ord. Vi har ikke mer gudsfrykt, enn vi frykter Guds ord. Du har heller ikke mer levende tro enn du ber.

I vårt studium skal vi få gå fra lys til lys, vi er nemlig nær Jesus. Så får vi lov til å ose vann med glede av frelsens kilder. Den som er nær Jesus, er nær ilden. Her må det poengteres at Gud er aldri så farlig for dem som er han nærmest, om han ikke forholder seg rett til ham. En fare er det at mange brannskadde teologer kommer ut fra studiet, la det ikke skje.

Med kandidatstipend fra MF til Pakistan

— En hilsen fra cand. theol. Geir Valle —

Det er nok ikke mange teologer som finner det tjenlig å dra på studiereise til Pakistan, et land hvor 99 % av befolkningen er muslimer. For meg passet det imidlertid bra, da jeg skal lære litt om hvordan man forkynner evangeliet for muslimer slik at de forstår hva det dreier seg om. Det var et kandidatstipend fra MF som gjorde denne studiereisen mulig, og nå sitter jeg på et Kristent Studiesenter i Rawalpindi, nord i Pakistan, og nyter godt av et godt utbygd bibliotek og vel kvalifiserte rettledere.

Hvorfor studere mer nå?

Når en muslim hører kristen forkynnelse, er det ikke sikkert at han oppfatter det som predikanten vil ha sagt. Hvis han f. eks. hører Joh. 3, 16, er det sannsynlig at han synes han hører omtrent følgende: «For så barmhjertig var Gud (dvs. Allah) at han sendte profeten Jesus til jødefolket med en bok, og alle som tror den boken, hører med til «Bokens folk», og skal derfor ikke brennes i helvete, men nyte Paradisets gleder.»

Jeg tror kanskje jeg har forkynt evangeliet i et nøtteskall, — men det var i såfall en nøtt som muslimen ikke får hull på uten hjelp.

Han må få hjelp til å se at Gud Fader og Allah ikke er en og den samme, at Jesus ikke er en profet, men Guds eget Ord, at kristendom ikke er å godta en bok, men levende tro på personen Jesus Kristus. — Men hvis jeg skal kunne gi den hjelpen, må jeg selv vite.

Misforstå meg ikke: Min egen dyktighet og viten — eller iver og inderlighet og fromhet, for den saks skyld — kan aldri skape tro på Kristus hos et annet menneske. Det kan bare Guds Hellige Ånd. Forkynneren, både i Norge og Pakistan, skal ganske enkelt være Kirkens levende røst som overbringer et budskap, et evangelium, så det blir forstått. Hvis jeg bare «avleverer» Joh. 3, 16 kan jeg vanskelig si at jeg har forkynt evangeliet for muslimen, for han har bare oppfattet det han trodde fra før, selv om jeg brukte litt uvanlige uttrykk. Når jeg derimot har forklart det bibelske innhold i teksten, i motsetning til det innhold muslimen la inn i den, da har Den Hellige Ånd fått materiale til å skape tro hos tilhøreren, og han vil reagere med enten tro eller forkastelse. Jeg kan aldri *skape* tro hos muslimen uansett hvor mye jeg lærer. Men hvis jeg ikke har et visst kjennskap til islam, kan jeg med min uvitenhet hindre at muslimen får en klar forståelse av hva evangeliet er.

Derfor er det nødvendig at forkynneren vet hvilke misforståelser som lett kan oppstå hos muslimen når han hører evangeliet. Derfor er det nødvendig at jeg studerer mer.

Samlingen inneholdt videre samtale mellom studentene og biskopen, en samtale som vi tror var fruktbar for begge parter. Agderstudentene takker for at møte mellom biskop og student lot seg realisere.

Tor Ivar Tellefsen.

Takk.

Jeg er glad og takknemlig for at MF med sitt kandidatstipend hjelper meg til å forberede meg til prestetjeneste i Pakistan. Pakistan Kirke er en svak kirke i et muslimsk land, og den trenger hjelp fra søsterkirker med større ressurser. MF er en del av vår norske kirke, og Kirkens oppgave er å bringe velsignelse til hele verden. Det begynner alltid i Jerusalem, men

skal ut til verdens ender. Og på veien dit stoter vi på mange muslimer! Selv om de har lett for å misforstå det vi sier, har vi ingen unnskyldning for å gå fordi dem. Også de skal høre hva Gud sier til dem gjennom oss: La dere forlike med Gud!

Rawalpindi 12. april 1976

Mange hilser fra deres

Geir Valle.

Menighetsfakultetets studentkors turné 3.—13. juni 1976

(Turnéen arrangeres i samarbeid med Rikskonsertene).

Menighetsfakultetet vil og i år leve opp til tradisjonene med å sende studentgrupper på gjesting rundt omkring i kyrkjelydane i sommerferien. Den kontakten som vi får med kristenfolket på denne måten synest vi studentar er svært verdifull. Vi skal jo alle saman ut som prestar eller lærarar, og set pris på at vi alt i studietida får allsidig kjennskap til den kyrkja vi skal ut å tene i.

Det gamle og tradisjonsrike mannskoret ved MF vart ved årsskiftet 1973 omdanna til blandakor. Med i koret er både teologi- og kristendomsstudentar. I dag har koret omlag 60—70 medlemmer. Vi vonar at 40—45 av desse vert med på turneen. Dirigent for koret er Per Inge Almås, og Trond Kverno blir med som organist. Dessutan blir forskningsstipendiat Jan Schumacher med som predikant i første halvdel (4.—7. juni), og landssekretær Gunnvald Bjotveit i siste.

Reiseruta er lagt opp slik:

Torsdag	3/6	Kl. 1930: Sofienberg kirke, Oslo
Fredag	4/6	kl. 1930: Hemsdal kyrkje
Laurdag	5/6	kl. 1930: Stedje kyrkje Sogndal
Sundag	6/6	kl. 1100: Tjugum kyrkje Balestrand
Sundag	6/6	kl. 1930: Bygstad kyrkje
Måndag	7/6	kl. 1100: Førde kyrkje
Måndag	7/6	kl. 1930: Florø kyrkje
Onsdag	9/6	kl. 2000: Davik kyrkje
Torsdag	10/6	kl. 1930: Sør-Vågsøy kyrkje
Fredag	11/6	kl. 1930: Gulen kyrkje
Laurdag	12/6	kl. 1930: Meland kyrkje
Sundag	13/6	kl. 1100: Slettebakken kirke
Sundag	13/6	kl. 1930: Bergen Domkirke

Helsing frå MF-koret ved Marit Rong

Ved varig adresseendring vennligst returner bladet med påført ny adresse.

Østfold krets av Menighetsfakultetet

Innbyr til det 43. sommermøte 7. juni 1976 (2. pinsedag)

PROGRAM:

Rolvøy kirke kl. 11.00: Gudstjeneste ved professor dr. theol. **Sverre Aalen** og sokneprest Ole Andersen. Sang av Rolvøy kirkekor. Offer til MF.

Sarpsborg kirke kl. 11.00: Gudstjeneste ved dosent dr. theol. **Torleiv Austad** og forrettende prest. Offer til MF.

Greåker kirke kl. 11.00: Gudstjeneste ved landssekretær **Gunnvald Bjotveit**. Offer til MF.

HAUGETUN FOLKEHØYSKOLE

Kl. 13.00: Fellesmiddag m/ kaffe à kr. 25,— som må forutbestilles.

Kl. 14.00: Forhandlingsmøte.

Andakt v/ stud. theol. Erling Kopperud. Årsberetning. Regnskap. Valg. Landssekretær Gunnvald Bjotveit orienterer om MF.

Kl. 16.00: Kaffepause.

Kl. 17.00: **FESTMØTE.**

Sokneprest Johs. R. Johannessen åpner. Tale av prof., dr. theol. Sverre Aalen og dosent, dr. theol. Torleiv Austad. Hilsen av landssekretær Gunnvald Bjotveit.

Korsang. Vitnesbyrd av MF-stud. Sokneprest Andreas Eidsaa avslutter. Kollekt til MF.

— HJERTELIG VELKOMMEN TIL ALLE SAMVÆR —